

در یادداشت عضو مجمع تشخیص آمده: گفته می‌شود برخی از افراد شرکت‌کننده تمایلات کمونیستی داشته‌اند. مگر در قوانین ما اعتقاد به مارکسیسم جرم است؟

در واکنش به احکام قضایی متهمین هفت‌تپه؛

در پی احکام سنگین قضایی برای متهمین پرونده هفت‌تپه و متعاقب آن دستور رئیس قوه قضائیه برای تجدیدنظر منصفانه در این احکام، احمد توکلی، عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام در یادداشتی بر لزوم اولویت‌بندی صحیح برخورد قضایی تأکید کرد.

به گزارش اسپادانا خبر و به نقل از الف، بخش‌هایی از یادداشت توکلی به شرح زیر است:

«کمتر کسی تا امروز مرا اهل مدح و ثنای قدرتمندان شمرده است ولی بر خودم واجب می‌دانم که در تکریم خدمتگزاران درست‌کردار، حتی اگر صدبار هم درستی ببینم، از تکرار تکریم خسته نشوم. پرواضح است که انجام این وظیفه، مانع انجام وظیفه نقد منصفانه اشتباهات نخواهد بود. حجت‌الاسلام رئیسی نیز از این قاعده کلی مستثنی نیست. روز یکشنبه ۹۸/۶/۱۷ آقای رئیسی یک باب دیگر به سوی عدالت گشود. این در تازه، دستور ایشان به رئیس کل دادگستری استان تهران برای رسیدگی به پرونده‌های کارگران هفت‌تپه در شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب تهران است که در مرحله بدوی به مجازات‌های بسیار سخت منجر شده است.

داستان چه بود؟

سازمان خصوصی سازی نیشکر هفت‌تپه را به ثمن بخش به دو نفر نااهل، در واقع می‌بخشد. به اصطلاح خریداران، با فروش شکر موجود در انبار، مدتی کارخانه را می‌چرخانند، وام ارزی از صندوق توسعه ملی و وام ربالی از بانک‌ها مرهم به زخم‌های کارخانه نمی‌گذارد.

از همه بدتر، برای ماه‌های متمادی حقوق و دستمزد کارگران را نمی‌پردازند. متأسفانه در طی این مدت صدا از کسی بلند نمی‌شود.

کارگران و مردم نه خیری می‌شنوند و نه اثری می‌بینند. بعد ۳۰۰۰ کارگر مظلومی که ماه‌های متمادی حقوقشان داده نشده و تحرک مؤثری از مسئولان ذیربط استان و مرکز ندیده‌اند، چه باید بکنند؟ وقتی گفتگو، گله و شکایت اثری نمی‌کند، چه چاره‌ای جز تجمع در برابر دستگاه‌های مسئول و تظاهرات در خیابان باقی می‌ماند؟

می‌گویند این تجمع و راهپیمایی باید جواز داشته باشد چون قانون اساسی مقرر کرده تجمع و راهپیمایی تنها اگر محل مبانی اسلام و نظم عمومی نباشد، مجاز است و اینکار کنترل می‌خواهد. ولی کارگران هفت‌تپه جواز نداشتند! این ادعا از نظر حقوقی درست است ولی شما کی جواز داده‌اید که مردم امیدوار به گرفتن جواز باشند و به شما رجوع کنند؟ چرا انتظار دارید ظلم تحمل شود؟

اعتراض مظلوم دستور مؤکد اسلام است نه محل مبانی آن. برای مظلوم نه تنها اینکار مجاز است بلکه در موافقی واجب است آن هم همراه با فریاد به بدگویی! قرآن ناسزاگویی را از مظلوم نه تنها پذیرفتنی، بلکه دوست داشتنی می خواند (لَا يُجِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ: خداوند بانگ برداشتن به بدزبانی را دوست ندارد مگر [از] کسی که بر او ستم رفته باشد. سوره نساء آیه ۱۴۸)

مقابله با ستم و تلاش برای احقاق حق واجب دینی است. طبق فتوای امام خمینی رحمه الله علیه، اگر نهی از منکر فردی تأثیر نداشته باشد و به شکل جمعی احتمالاً مؤثر باشد، یارگیری برای اقدام جمعی واجب است. می ماند نظم عمومی که کارگران معمولاً دو کار را در تظاهراتشان رعایت می کنند: در پلاکاردها و شعارهایشان پیوستگی خویش با رهبری و نظام را تصریح می کنند و نظم را خودشان برقرار می نمایند تا بهانه برای مقابله با خویش را فراهم نسازند.

نظم تظاهرات کارگری به میزان زیادی به واکنش مسئولان مورد اعتراض و پلیس بستگی دارد. انصاف و تدبیر بسیار کارساز است. گفته می شود برخی از افراد شرکت کننده تمایلات کمونیستی داشته اند. خب داشته باشند، مگر در قوانین ما اعتقاد به مارکسیسم جرم انگاری شده است؟ اگر خدای ناخواسته بحث جاسوسی یا وطن فروشی یا همکاری با گروه های ضد انقلاب مطرح بوده است لااقل متن حکم را منتشر کنید تا مردم بدانند و به ناحق نظام متهم نشود؟ البته اگر چنین اتهاماتی هم ثابت شده باشد باز این محکومیت ها غیرعادلانه است.

اول بروید سراغ خائنان یقه سفیدی که با به تاراج دادن ارز و طلا و کارخانه های ملت خیانت کرده اند و دست از کارگران بردارید.

حتی اگر در تجمعات و تظاهرات تظلم خواهانه کارگری جرمی هم واقع شده باشد، حکومت تا می شود باید نادیده بگیرد و در موارد ضروری برای تعقیب، از سخت گیری پرهیزد. مقصود، صدور حکم متفاوت بین غنی و فقیر در ارتکاب جرم واحد با شرایط یکسان نیست، بلکه دقت در درک تفاوت های واقعی است و اولویت در رسیدگی.

برچسب ها: [زندان](#) [1]

[حقوق کارگران](#) [2]